

Styrelsen for Social Service
J.nr.211-6
LSP/AF

13. februar 2006

Rapport om kommunale myndigheders praksis i forbindelse med fremmøde ved politiets afhøring af børn og unge, jf. lov nr. 443 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven

Baggrund og formål med undersøgelse

Lov nr. 443 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven medførte en ændring af reglerne om de straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under den kriminelle lavalder. Loven indeholder regler om politiets pligt til at underrette de sociale myndigheder ved tilbageholdelse og afhøring af børn og unge under 15 år. Underretningspligten gælder bl.a. ikke i bagatelsager, eller hvis tilbageholdelsen er ganske kortvarig.

Et væsentligt sigte med lovforslagets regler om underretningspligt er, at der af hensyn til barnets tarv hurtigst muligt bør komme en kommunal repræsentant til stede, som kan støtte barnet, når den pågældende tilbageholdes af politiet med henblik på afhøring.

Den kommunale myndighed er, jf. BEK nr. 79 af 4. februar 1998 om kommunernes bistand til børn og unge i forbindelse med uden- og indenretlig afhøring, forpligtet til at sende en repræsentant, når et barn eller en ung under 15 år afhøres af politiet, medmindre det drejer sig om en bagatelsag, eller forældrene efter det oplyste er til stede.

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget, der førte til vedtagelsen af lovforslaget, blev det tilkendegivet, at Socialministeriet ville følge op på vedtagelsen og herunder foretage en undersøgelse af kommunernes bistand til børn og unge under 15 år i forbindelse med, at de afhøres.¹ Formålet med undersøgelsen er at vurdere, om der eventuelt måtte være behov for yderligere initiativer, og at Socialministeriet vil orientere Folketingets Retsudvalg herom.

Undersøgelsen har haft fokus på bl.a., hvor mange henvendelser den kommunale myndighed modtager, hvad der karakteriserer henvendelsen fra politiet, om den kommunale myndighed var pligtig til at sende en repræsentant, samt hvor lang tid der gik fra henvendelsen fra politiet til den kommunale myndigheds repræsentant var til stede hos barnet.

Undersøgelsen har fokus på de kommunale myndigheders praksis.

Undersøgelsen er foretaget i første halvår af 2005. Undersøgelsen har været drøftet med KL og Justitsministeriet.

¹ Jf. bilag 10 i lovforslag nr. L 133 om lov om ændring af retsplejeloven af 21. januar 2004.

Konklusion

Undersøgelsen bygger på en stikprøve blandt 25 kommunale myndigheder. 18 myndigheder har besvaret spørgeskemaet, hvoraf 3 myndigheder ikke har haft nogen henvendelser og 15 har haft henvendelser fra politiet.

Stikprøven er baseret på unge i alderen 12 til 14 år.

Der er ikke spurgt til typer af straffesager, da undersøgelsen vedrører de kommunale myndigheders bistand til børn og unge under 15 år i forbindelse med, at de afhøres.

De 15 kommunale myndigheder havde i alt 659 henvendelser, hvoraf barnet var mistænkt og skulle afhøres i 519 tilfælde og skulle afhøres som vidne i 140 tilfælde.

Ud af de 659 henvendelser henvendte politiet sig i 172 sager efter afhøringen var foretaget. I 478 tilfælde kom henvendelsen før afhøringen, hvoraf der i et tilfælde var tale om en genafhøring. De resterende henvendelser op til de 659 er i dette spørgsmål 4 "Ved ikke" og 5 "Uoplyste".

Det skal bemærkes i relation til de 172 tilfælde, hvor politiet henvendte sig til den kommunale myndighed efter endt afhøring, jf. lovforslag nr. L 133 om lov om ændring af retsplejeloven², at "pligten til at tilkalde en repræsentant for de sociale myndigheder begrænses til tilfælde, hvor mistanken mod barnet angår enten en overtrædelse af straffeloven eller et forhold, der efter særlovgivningen kan medføre fængselsstraf".

Endvidere gælder, at politiet kan undlade at underrette den kommunale myndighed, hvis³ "afhøringen foretages i direkte forbindelse med at mistænkte af politiet træffes under eller i umiddelbare tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der i almindelighed ville medføre straf af bøde". Endelig kan "underretning undlades i tilfælde, hvor tilbageholdelsen har været ganske kortvarig – f.eks. fordi politiet straks konstaterer, at tilbageholdelsen af barnet er ubegrundet".

Ud af de 478 henvendelser er der svar for 473 henvendelser om, hvorvidt der har været en repræsentant til stede. Ud af de 473 henvendelser har den kommunale myndighed haft en repræsentant til stede i 452 tilfælde. Dette svarer til, at de kommunale myndigheder deltager i 96 pct. af henvendelserne fra politiet, der ligger før afhøringen.

I 21 tilfælde har politiet henvendt sig før afhøringen, men hvor den kommunale myndighed ikke har deltaget i afhøringen. Dette skyldes blandt andet, at forældrene har været til stede hos barnet. Det skal her bemærkes, jf. ovennævnte lovforslag, at den kommunale myndigheds pligt til at sende en repræsentant "ikke gælder i rene bagatelsager, eller hvis forældrene efter det oplyste vil være til stede".

Blandt de 452 henvendelser er der svar for 419 henvendelser om tidsspørgsmålet. Ud af 419⁴ henvendelser har de kommunale myndigheder således været til stede inden for 30 minutter i 364 tilfælde, hvilket svarer til en andel på ca. 87 pct. Udvides tiden til at være en time, er det ca. i 93 pct. af henvendelserne, den kommunale myndighed er til stede indenfor tidsrummet.

² Af 21. januar 2004.

³ Jf. lovforslag nr. L 133 om lov om ændring af retsplejeloven af 21. januar 2004.

⁴ Der er svaret for 419 ud af 452 henvendelser.

Sættes de henvendelser, hvor myndigheden er til stede indenfor en time i forhold til de 452 henvendelser, hvor myndigheden har deltaget i afhøringen, er praksis, at de kommunale myndigheder i ca. 86 pct. af henvendelserne er til stede indenfor en time.

Endelig har de kommunale myndigheder i gennemsnit 5 km fra den kommunale myndigheds repræsentants udgangspunkt til stedet, hvor afhøringen har fundet sted. Den største afstand, der er angivet er 25 km. For lidt over 90 pct. af henvendelserne er afstanden maksimalt 10 km – 415 ud af 453 henvendelser.

Den mest typiske henvendelse er karakteriseret ved, at barnet er mistænkt og skal afhøres. Forældrene er orienteret af politiet. Samtidig skal afhøringen foretages efter, at politiet har henvendt sig til den kommunale myndighed, og myndigheden deltager i afhøringen. Endeligt er myndigheden tilstede hos barnet inden for en halv time. Denne type henvendelse er sket i 258 tilfælde, hvilket svarer til en andel på 40 pct.

Den anden mest typiske henvendelse adskiller sig ved, at der i stedet er tale om, at barnet skal afhøres som vidne. Dette er tilfældet i 95 af henvendelserne, hvilket svarer til en andel på 15 pct.

Endelig er den tredje mest typiske henvendelse karakteriseret ved, at barnet er mistænkt og skal afhøres. Forældrene er orienteret af politiet. Samtidig er afhøringen allerede foretaget af politiet, da de henvender sig til den kommunale myndighed. Dette giver ikke anledning til, at der fremmøder en repræsentant hos politiet efterfølgende. Den henvendelsestype får de deltagende kommunale myndigheder i 11 pct. af henvendelserne.

Metode

De deltagende kommunale myndigheder er udvalgt repræsentativt i forhold til befolkningstal. Dette sikrer, at der er store, mellem og små kommuner med i undersøgelsen. Endvidere har det været hensigten, at der i undersøgelsen skulle spørges 25 kommunale myndigheder. Der er derfor tale om en stikprøve. På den baggrund er der en vis statistisk usikkerhed forbundet med at generalisere resultaterne.

De kommunale myndigheder er udvalgt tilfældigt gennem en stratificeret udvælgelsesprocedure. De kommunale myndigheder er blevet inddelt i ni stratas. Første strata indeholder Københavns kommune, som er blevet udvalgt på forhånd. I hver af de otte andre stratas er der tilfældigt udvalgt tre undersøgelseskommuner.

Der er ikke spurgt til typer af straffesager, da undersøgelsen vedrører de kommunale myndigheders bistand til børn og unge under 15 år i forbindelse med, at de afhøres.

Da undersøgelsen vedrører unge under 15 år, er antallet af unge i alderen 12-14 år valgt som grundlag for udvælgelsen. Pr. 1. juli 2004 var der 201.471 unge i alderen 12-14 år. For at begrænse omfanget af undersøgelsen er det endvidere valgt, at det kun er unge mellem 12 og 14 år, som de spurgte kommunale myndigheder har skullet indberette for i første halvår af 2005. Samtidig sikrer en på forhånd fast aldersgruppe, at de deltagende kommunale myndigheders praksis bliver vurderet for samme aldersgruppe af børn.

Ud af de 25 kommunale myndigheder er der 18, der har svaret på spørgeskemaet, hvoraf 3 ingen henvendelser har haft i 1. halvår af 2005.

Der er blevet rykket telefonisk flere gange hos de manglende 7 kommunale myndigheder. En af myndighederne har meddelt skriftligt, at de ikke kunne afse tid til deltagelse, mens det ikke har været muligt at få besvarelser fra de resterende

Opgjort på antallet af unge i alderen 12 – 14 år, dækker stikprøven 26 pct., mens de deltagende kommunale myndigheder, dvs. dem der har besvaret spørgeskemaet, dækker 18 pct. af de 12 – 14-årige i Danmark. De 18 pct. svarer til knap 37.000 unge.

Spørgeskemaet er blevet sendt ud før indsamlingsperioden. Dermed har de kommunale myndigheder haft mulighed for at indberette løbende og dermed også være forberedt på, hvilke oplysninger der har skullet afgives.

Under databearbejdning er der sket en validering af svarene herunder forkerte svarangivelser.

I givet fald at der er spørgsmål, som ønskes nærmere belyst, kræver dette en større stikprøve, for at få en større sikkerhed i resultaterne. Hvis nye spørgsmål ønskes belyst, kræver dette en ny undersøgelse.

Bilag 1 indeholder det udsendte spørgeskema.

Resultater af undersøgelsen

Antallet af kommunale myndigheder som har haft henvendelser

Ud af de 25 kommunale myndigheder er der 18, der har svaret på spørgeskemaet, hvoraf 3 ingen henvendelser har haft i 1 halvår af 2005, jf. tabel 1.

Tabel 1: Antal af kommunale myndigheder som har og ikke har haft henvendelser

Kommunale myndigheder der har haft henvendelser	15
Kommunale myndigheder der <i>ikke</i> har haft henvendelser	3
I alt	18

Type af henvendelse

De kommunale myndigheder er blevet bedt om at tage stilling til, om henvendelsen fra politiet er sket på baggrund af om barnet skulle afhøres som vidne eller var mistænkt for at have begået en strafbar handling og i den forbindelse skulle afhøres. Resultatet blandt de spurgte myndigheder viser, at der i knap 80 pct. af henvendelserne var tale om, at barnet var mistænkt og skulle afhøres, jf. tabel 2.

Tabel 2: Spørgsmål 2, type af henvendelse fra politiet til den kommunale myndighed

Barnet skulle afhøres som vidne	140
Barnet var mistænkt og skulle afhøres	519
Ved ikke	0
I alt	659

Orientering af forældrene

De kommunale myndigheder er blevet bedt om for hver henvendelse at oplyse, hvem der har orienteret forældrene, herunder også om forældrene ikke er blevet orienteret.

Resultatet blandt de spurgte myndigheder viser, at forældrene bliver orienteret i langt de fleste tilfælde og at det er politiet, der gør dette, jf. tabel 3. Ud af de 659 henvendelser er der 9 tilfælde, hvor forældrene ikke er blevet orienteret, mens der er 79 henvendelser, hvor den kommunale myndighed ikke ved, hvem der orienterede forældrene.

Tabel 3: Spørgsmål 3, orientering af forældrene

Forældrene var orienteret af politiet	561
Den kommunale myndighed orienterede forældrene	8
Forældrene blev ikke orienteret	9
Ved ikke	79
Uoplyst	2
I alt	659

Status for afhøringen ved henvendelsen fra politiet

De kommunale myndigheder er blevet bedt om at svare på, hvornår afhøringen har fundet sted. Det vil sige, om afhøringen var foretaget og afsluttet inden henvendelsen til den kommunale myndighed, om afhøringen først skulle påbegyndes efter henvendelsen, eller om der var foretaget

afhøring, men hvor der skulle afhøres på ny. Sidstnævnte mulighed kunne fx være, når politiet var gået ud fra, at det var en bagatelsag, men senere har erfaret, at sagen er/var mere omfattende.

Blandt de spurgte kommunale myndigheder er der i de fleste tilfælde tale om, at afhøringen skal foretages efter politiet har henvendt sig til den kommunale myndighed. Således er der 477 tilfælde, hvor afhøringen med sikkerhed har skullet finde sted efterfølgende, mens der i 172 tilfælde allerede har fundet en afhøring sted ved politiets henvendelse til den kommunale myndighed, jf. tabel 4.

Tabel 4: Spørgsmål 4, status for afhøringen ved politiets henvendelse til den kommunale myndighed

Afhøringen var allerede foretaget	172
Afhøringen skulle foretages	477
Afhøringen var sket og der skulle afhøres igen	1
Ved ikke	4
Uoplyst	5
I alt	659

Det skal bemærkes i relation til de 172 tilfælde, hvor politiet henvendte sig til den kommunale myndighed efter endt afhøring, jf. lovforslag nr. L 133 om lov om ændring af retsplejeloven⁵, at ”pligten til at tilkalde en repræsentant for de sociale myndigheder begrænses til tilfælde, hvor mistanken mod barnet angår enten en overtrædelse af straffeloven eller et forhold, der efter særlovgivningen kan medføre fængselsstraf”.

Endvidere gælder, at politiet kan undlade at underrette den kommunale myndighed, hvis⁶ ”afhøringen foretages i direkte forbindelse med at mistænkte af politiet træffes under eller i umiddelbare tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der i almindelighed ville medføre straf af bøde”. Endelig kan ”underretning undlades i tilfælde, hvor tilbageholdelsen har været ganske kortvarig – f.eks. fordi politiet straks konstaterer, at tilbageholdelsen af barnet er ubegrundet”.

De kommunale myndigheder, der har svaret, at afhøringen allerede var foretaget ved politiets henvendelse, er blevet bedt om at angive, om denne henvendelse gav anledning til, at en repræsentant fra den kommunale myndighed mødte op efterfølgende. Blandt de 172 henvendelser, hvor afhøringen allerede var foretaget, er der ingen tilfælde, hvor myndigheden efterfølgende er mødt op, jf. tabel 5.

Tabel 5: Spørgsmål 4a, anledning til fremmøde af kommunal repræsentant

Ja	0
Nej	166
Uoplyst	6
I alt	172

Af de 172 henvendelser, er der 6, hvor der ikke er oplysninger om, hvorvidt en repræsentant fra den kommunale myndighed efterfølgende er mødt op, jf. tabel 5.

⁵ Af 21. januar 2004.

⁶ Jf. lovforslag nr. L 133 om lov om ændring af retsplejeloven af 21. januar 2004.

Den kommunale myndigheds deltagelse i afhøringen

Blandt de henvendelser hvor de kommunale myndigheder har svaret, at politiet henvendte sig før afhøringen, er myndighederne blevet bedt om at svare på, om der blev sendt en repræsentant til afhøringen af barnet. Herunder også de tilfælde, hvor der skulle foretages en fornyet afhøring, fordi politiet f.eks. er gået ud fra, at det var en bagatelsag, men senere har erfaret, at sagen er mere omfattende. Ud af de 478 henvendelser er der svar for 473 henvendelser. Ud af disse 473 henvendelser har den kommunale myndighed haft en repræsentant til stede i 452 tilfælde, jf. tabel 6. Dette svarer til en deltagelse på 96 pct. af henvendelserne.

Tabel 6: Spørgsmål 5, den kommunale myndigheds deltagelse i afhøringen efter politiet henvendte sig før afhøringen skulle foretages

Ja	452
Nej	21
Uoplyst	14
I alt	487

For de 4 tilfælde hvor den kommunale myndighed ikke har vidst om politiet henvendte sig før afhøringen skulle foretages, jf. tabel 4, har myndigheden i 3 tilfælde ikke deltaget i afhøringen, mens der i 1 tilfælde har deltaget en repræsentant fra den kommunale myndighed. Disse henvendelser indgår som uoplyste i tabel 6.

For de 5 tilfælde hvor den kommunale myndighed har angivet uoplyst om, hvorvidt politiet henvendte sig før afhøringen skulle foretages, jf. tabel 4, har myndigheden i 3 tilfælde deltaget i afhøringen, mens de resterende 2 henvendelser er uoplyste. Disse henvendelser indgår som uoplyste i tabel 6.

Årsag til den kommunale repræsentant ikke har været til stede

For de henvendelser, hvor der ikke har været en kommunal repræsentant til stede og hvor politiet havde henvendt sig før afhøringen, er de kommunale myndigheder blevet spurgt om årsagen hertil. Ud af de 21 henvendelser hvor der ikke har været en repræsentant til stede ved afhøringen af den unge, har der i 8 tilfælde været tale om en bagatelsag, mens der i 7 tilfælde var forældre til den unge til stede, jf. tabel 7.

Tabel 7: Spørgsmål 6, årsag til at den kommunale myndighed ikke deltog i afhøringen

Bagatelsag	8
Forældrene var til stede	7
Anden grund	6
I alt	21

Det skal her bemærkes, at den kommunale myndigheds pligt til at sende en repræsentant "ikke gælder i rene bagatelsager, eller hvis forældrene efter det oplyste vil være til stede", jf. lovforslag nr. L 133 om lov om ændring af retsplejeloven.⁷

De tilfælde, hvor der er en anden grund til, at den kommunale myndighed ikke har været til stede, skyldes, at det ikke var muligt for myndigheden at deltage pga. manglende ressourcer. Det vil sige

⁷ Af 21. januar 2004.

stedfortræder kunne ikke, eller vedkommende var forhindret. Den kommunale myndighed har i 2 tilfælde angivet, at de efterfølgende ønskede at se rapporten.

Det fremgår endvidere af de kommunale myndigheders svar, at selvom der har været tale om en bagatelssag, har der i et enkelt tilfælde stadigvæk været forældre tilstede, og i et andet både været en repræsentant fra myndigheden og forældrene tilstede.⁸

De kommunale myndigheders praksis med at komme hurtigt til stede

Blandt de 452 henvendelser, hvor myndighederne har været til stede hos barnet, er der for 419 henvendelser svaret på, hvor lang tid den kommunale myndighed var om at komme til stede. Ud af disse 419 henvendelser har den kommunale myndighed haft en repræsentant tilstede inden for en halv time i 364 tilfælde, jf. tabel 8. Dette betyder altså, at praksis blandt de deltagende kommunale myndigheder i ca. 87 pct. af tilfældene er, at en repræsentant er til stede hos den unge indenfor en halv time.

Tabel 8: Spørgsmål 7, tid brugt til den kommunale myndighed var til stede hos barnet

Indtil 30 minutter	364
30 minutter til 1 time	25
1 time til 1 time og 30 minutter	9
1 time og 30 minutter til 2 timer	7
2 til 3 timer	5
3 til 4 timer	0
4 til 5 timer	1
5 til 6 timer	0
Over 6 timer	8
Ved ikke	23
Uoplyst	10
I alt	452

Anm: Der indgår kun henvendelser, hvor der er svaret ja i spørgsmål 5.

Udvides tiden til at være en time, er det ca. 93 pct. af tilfældene, hvor de deltagende kommunale myndigheder er til stede hos den unge.

Sættes de 389 henvendelser, hvor myndigheden har været til stede indenfor en time i forhold til 452 henvendelser, hvor myndigheden har været til stede ved barnet, er praksis, at de i ca. 86 pct. af henvendelserne er til stede indenfor en time.

De deltagende kommunale myndigheder er blevet bedt om at beskrive, hvordan tiden, fra henvendelsen fra politiet til den kommunale myndigheds repræsentant var til stede hos barnet, blev brugt. Tiden bruges i langt hovedparten af tilfældene på transport. I minimum 10 tilfælde har den kommunale myndighed også angivet, at tiden har været brugt på administrativt arbejde, der relaterer sig til den pågældende henvendelse. I 3 tilfælde har den kommunale myndighed angivet, at

⁸ Dette kan sagtens være tilfældet for flere af henvendelserne, men de her beskrevne 3 henvendelser skyldes en beskrivende tekst i de deltagende kommunale myndigheders svar.

afhøringen var planlagt senere på dagen, så myndigheden havde planlagt fremmøde på tidspunktet for afhøringen:

”Der blev ringet om formiddagen fra politiet. Afhøringen var kl. 16.30. Der var i ventetiden ikke kontakt til barnet/familien” eller ”afhøringen planlagt på tidspunkt – 2 timere senere. Tiden blev brugt på at få indblik i sagen”.

I forbindelse med spørgsmål 7 har de kommunale myndigheder i nogle tilfælde angivet, at afhøringen var planlagt flere dage frem i tiden. I minimum 19 henvendelser har der været tale om en planlagt afhøring. Sammenlignes disse 19 svar med svaret i spørgsmål 7, er 2 uoplyste, 3 har været indenfor samme dag, og dermed passer tidsangivelsen. I 6 henvendelser er der angivet over 6 timer, dermed passer tidsangivelsen også for disse i princippet, selvom der så har været tale om dage, der er gået før afhøringen skulle finde sted.

Endelig er der 8 henvendelser, hvor svaret i spørgsmål 7 må tolkes som den tid, det har taget at komme fra den kommunale myndigheds repræsentants udgangspunkt til politiet. Dvs. ikke fra tidspunktet fra henvendelsen fra politiet kom. Der er set bort fra disse 8 planlagte afhøringer i tabel 8, og dermed også i andelen af de kommunale myndigheders praksis med at komme til stede. De 8 indgår i de uoplyste, jf. tabel 8.

Tilbage er den usikkerhed, der er forbundet med de andre svar i spørgsmål 7, hvor der ikke er angivet i tekstfeltet, at der har været tale om en planlagt afhøring. En kommunal myndighed har i den forbindelse oplyst, at det er indtrykket, at langt de fleste henvendelser fra politiet er akutte tilfælde. Dvs. hvor der ikke er tale om en planlagt afhøring flere dage i forvejen.

Afstanden mellem den kommunale myndighed og hvor afhøringen har fundet sted

De deltagende kommunale myndigheder er for hver henvendelse fra politiet blevet bedt om at angive, hvor langt der var fra den kommunale myndigheds repræsentants udgangspunkt, til stedet hvor afhøringen fandt sted. Myndighederne er blevet bedt om at svare for alle henvendelser også dem, hvor myndigheden ikke har deltaget i afhøringen. Ud af 659 henvendelser har 453 svaret på dette spørgsmål, hvilket svarer til en besvarelsesandel på knap 70 pct.

I gennemsnit har de kommunale myndigheder 5 km fra den kommunale myndigheds repræsentants udgangspunkt til stedet, hvor afhøringen har fundet sted. Det gælder, at for lidt over 90 pct. af henvendelserne er afstanden maksimalt 10 km – 415 ud af 453 henvendelser.

Tabel 9: Spørgsmål 8, afstand fra den kommunale myndighed til afhøringen, i km

Km	Antal
Under 1	16
1 – 3	258
3 – 5	22
5 – 10	119
10 – 15	23
15 – 20	9
Over 20	6
Uoplyst	206
I alt	659

Den største afstand, der er angivet er 25 km.

Organiseringen af de kommunale repræsentanter

De kommunale myndigheder er endvidere blevet spurgt om, hvordan de personer der møder frem ved politiet i givet fald er organiseret. Har den kommunale myndigheder sin egen repræsentant eller samarbejdes der med andre myndigheder herom. Det er tydeligt af svarene, at der ikke er tale om en organisering, som spørgsmålene har lagt op til. Svarene blandt de deltagende kommunale myndigheder viser i stedet, at det er de enkelte sagsbehandlere, der varetager opgaven indenfor normalarbejdstid, mens SSP konsulenten eller døgnvagten bliver brugt uden for dette tidsrum.

Den mest typiske henvendelse

Ud af de 651 henvendelser, dvs. uden de 8 tilfælde, hvor der er usikkerhed i tidsangivelsen, er den mest typiske henvendelse karakteriseret ved, at barnet er mistænkt og skal afhøres. Forældrene er orienteret af politiet. Samtidig skal afhøringen foretages efter, at politiet har henvendt sig til den kommunale myndighed, og myndigheden deltager i afhøringen. Endelige er myndigheden tilstede hos barnet inden for en halv time. Denne type henvendelse er sket i 258 tilfælde, hvilket svarer til en andel på 40 pct.

Den anden mest typiske henvendelse adskiller sig ved, at der i stedet er tale om, at barnet skal afhøres som vidne. Dette er tilfældet i 95 af henvendelserne, hvilket svarer til en andel på 15 pct.

Endelig er den tredje mest typiske henvendelse karakteriseret ved, at barnet er mistænkt og skal afhøres. Forældrene er orienteret af politiet. Samtidig er afhøringen allerede foretaget af politiet, da de henvender sig til den kommunale myndighed. Dette giver ikke anledning til, at der fremmøder en repræsentant hos politiet efterfølgende. Den henvendelsestype sker blandt de deltagende kommunale myndigheder i 11 pct. af henvendelserne.

